

πρὸς τὸ παρὸν 500 λιτρῶν, ὁ προϋπολογισμὸς τῆς πρώτης κατασκευῆς δύναται νὰ συνταχθῇ ως ἔξης.

(0,0005) ὑδραγ. ἐν ἐκσκαφῇ	Δρ. 4,957,200
0,0003) " "	" 5,971,500
Σήραγγες μεγάλαι	" 6,705,000
» μικραὶ	" 2,571,650
Πτώσεις	" 247,650
Γέφυραι	" 1,788,750
Σίφωνες	" 383,240
» (τμῆμα Ἰσθμοῦ-Αθηνῶν)	" 1,981,540
Διάφορα τεχνικά ἔργα	" 291,245

Ἐν δὲ Δρ. 24,897,775

Τραπατοθῆκαι, ἀπρόσοπα, δί-
κτυον, κέρδος κεφαλαιούχων κτλ.» 8,702,225

Οἰκικὴ δαπάνη Δρ. 33,600,000

Ἐὰν τοιστὸν ποσὸν 33 ¼, ἑκατομμυρίων δρ. δαπανηθῇ ὑπὲρ τοῦ ἔργου, εὐχερῶς οἱ τόκοι καὶ τὸ χρεωλύσιον θὰ καλύψθωσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς ὑδρεύσεως καὶ τῶν ἀρδεύσεων, ἀφοῦ τοῦτο ἀπεδείχθη πότε καὶ διὰ δαπάνην ὀλικήν, ἔστω καὶ 40 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐννοεῖται, διὰ, ὅταν αἱ Ἀθήναι καὶ ὁ Πειραιεὺς ἀπαιτήσωσι μεγαλειτέραν παροχὴν τῶν 500 λιτρῶν, ή ἀντὶ δαπάνης 2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν προσθῆκη καὶ ἀλλού σίφωνος δύναται νέπτερέψειτο, διοχετευομένων καὶ τῶν ἄλλων 500 λιτρῶν.

Εὐχαρίστως, καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω, θὰ προσπαθήσω παρὰ τὴν πεποίθησιν, ἵνα ἀπὸ πολλοῦ ἐσχημάτισα περὶ τοῦ κατορθωτοῦ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τῆς Στυμφαλίας ὑπὸ ἐποψίν τεχνικὴν ἄμα καὶ οἰκονομικὴν, νὰ ἀσπασθῶ τὴν γνῶμην τοῦ κ. Βλάγκαλη, ἐὰν ἄλλην ἐρμηνείαν κατορθώσῃ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀριθμούς, οὓς παρέθηκα ὑμῖν.

ΗΑΙΑΣ ΙΩ. ΑΡΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Νομομηχανικός.

Φ. ΝΕΓΡΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπάντησις
εἰς τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκην.

Ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ «Ἀστεως» τῆς βης το. ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, ἔχετάζων τὰς προτάσεις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἐποψίν, ἔξαγει συμπεράσματα ἀλλοιαὶ ἐκείνων, ἀτινα ἀνέπτυξα ὁ ἴδιος ἐν τῷ Συλλόγῳ τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν.

Ο κ. Πρωτοπαπαδάκης, στηριζόμενος εἰς δοσα λέγει ὁ Lepsius ἐν σελίσιν 24—25 τοῦ συγγράμματος «Géologie von Attika», παραδέχεται, διὰ οἱ ἀσβεστόλιθοι τῆς Πάρονθος ἐπικάθηνται παντοῦ τοῦ σχιστολίθου τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἔξαγει τὸ συμπέρασμα, διὰ, οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων, τὰ νερά τῆς Πάρονθος δὲν

θέλουσι κατέρχεσθαι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς γῆς μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, κατὰ τὰς ίμας θεωρίας, ἀλλὰ θέλουσι ρέη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σχίστου.

Καίπερ τρέφων τὴν μεγαλειτέραν ὑπόληψιν πρὸς τὰς μελέτας τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη, ἀναγκάζομαι νὰ διαφωνήσω ως πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπίζω δ' διὰ οἱ λόγοι μου θέλουσι πείση αὐτὸν περὶ τοῦ ὄρθου τῶν σκέψεων μου.

Ἡθελεν εἶναι μεγίστη εύτυχία διὰ τὰς Ἀθήνας, ἀν οἱ ἀσβεστόλιθοι τῆς Πάρονθος ἐπεκάνθηντο οὕτως διαλαβῆ ἐπὶ τοῦ σχίστου τῶν Ἀθηνῶν. Τωόντι διὰ τῆς ὄμιλίας μου εν τῷ συλλόγῳ ἀπέδειξα, διὰ τὰ δροπέδια τῆς Πάρονθος δέχονται περὶ τὰ 400,000,000 κυβικά μέτρα ὑδατος ὑετίου κατ' ἔτος· ἔκτοτε δὲ νεώτεραι πληροφορίαι τοῦ κ. Αἰγινίτου, ἀποδείξαντος διὰ ἐν Τατοίω πίπτει τριπλάσιον ὑδωρ ἢ ἐν Ἀθήναις, μᾶς ἐπιτρέπουσιν ν' αὔξησιν εἰσέτι τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἀλλ' ἀν τοσοῦτο ποσὸν ὑδατος εἴχεν ως ὑπόστρωμα τὸν σχίστον τῶν Αιγαίων, ὅποιας δὲν θὰ παρουσίαζε πηγὰς ἢ Πάροντς, οὐχὶ μᾶς καὶ δύο ὀκάδων, ἀλλ' ἐκατοντάδων ὀλοκλήρων!

Βεβαίως δὲ οἱ Ρωμαῖοι, οἱ τόσον ἐπιτήδειοι εἰς ὑδραυλικὰς ἔργασίας, δὲν θὰ ἐσταμάτων τὸ Ἀδριανειον ὑδραγωγεῖον εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς Πάρονθος, ως φαίνεται ἐκ τῶν μέχρι τοῦτο γνωστῶν διακλαδώσεων τοῦ ὑδραγωγείου τοῦτου, ἀλλὰ θὰ ἐξικολούθουν τὰς ἐρεύνας τῶν ἐντὸς τῆς Πάρονθος ἐπὶ τοῦ σχιστολίθου.

Ἄλλα δυστυχῶς τὰ πράγματα δὲν ἔχουσιν οὕτω· ἀρά ὁ σχιστόλιθος τῶν Ἀθηνῶν ἐκτείνεται μέχρι τῶν ὑπωρειῶν τῆς Πάρονθος, ἀλλ' ἐκεῖ, ἔνεκα γεωλογικῶν φαινομένων, ποὺ μὲν χρονιμενεῖ ἀληθῶς ως ὑπόστρωμα εἰς τὸν κρηπτιδικὸν ἀσβεστόλιθον καὶ παρουσίαζε τὰς γνωστάς, ὀλίγων δυστυχῶν ὀκάδων, πηγὰς τῆς Πάρονθος, ποὺ δὲ ὄρθουται μυριοτύπως μετὰ τοῦ κρηπτιδικοῦ ἀσβεστόλιθου, ἐπιτρέπων οὕτως εἰς τὰ ὑδατα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν βροχῶν καὶ τῶν χιόνων νὸς κατέρχονται διὰ τῶν ωργῶν τοῦ ἀσβεστόλιθου μέχρι τῆς στάθυης τῆς θαλάσσης. Αὗτη εἶναι ἢ μόνη πιθανὴ ἔξηγησις τῶν φαινομένων καὶ τῆς ὑπάρχεως τῆς ἀφθόνου λεκάνης ὑδατος ποσίμου τῆς Λαυρεωτικῆς. Οτι αὗτη δὲν δύναται νὰ προέρχηται ἐκ τῶν ὑετίων τοπικῶν ὑδάτων τῆς χώρας ταύτης ἀποδεικνύεται οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς ἐλαχίστης ποσότητος τῶν καταπιπτόντων ὑετίων ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς θερμοκρασίαν τοῦ ἐδάφους, ἥτοι βάθυοις 17, καὶ οὐχὶ 22· διότι δὲ δὲν ὑπάρχει ἀντίστοιχη μεταξὺ τῶν σκέψεων τούτων καὶ τῶν θεωριῶν τοῦ Lepsius, εἶνε βέβαιον.

Τωόντι οὕτως παραδέχεται (ἰδὲ σελίδα 54) διὰ τὰ στρώματα τὰ κρηπτιδικὰ ἐν Ἀθήναις κλίνουσι ΔΒΔ, διλαδὸν ἀπὸ τοῦ Λακαβηττοῦ πρὸς

τὸν Πάρονθα· ἀλλ' ἐν τῷ Λυκαβόπτῳ ὁ ἀνώτερος ἀσβεστόλιθος ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ὑψομέτρου 248 (ἰδὲ πίνακα I. Lepsius). ἄρα ὑπὸ τὸν Πάρονθα θ' ἀρχηται ἀπὸ ὑψομέτρου κατωτέρου· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐ Πάροντι παρουσιάζει ὑψός 1413 μ. εἶναι φανερόν, ὅτι, ἀν δὲ ἀσβεστόλιθος τῆς Πάρονθος ἡτο ὁ ἀσβεστόλιθος τοῦ Λυκαβόπτου, ἐπειπε νὰ ἔχη πάχος ἀνώτερον τῶν 1000 μέτρων, ἐνῷ κατ' αὐτὸν τὸν Lepsius δὲν ἔχει πάχος ἀνώτερον τῶν 250 μ. Ἀλλως ἐν σελίδι 55 ὁ ἴδιος Lepsius ὀμολογεῖ, ὅτι δὲν γνωρίζει καλῶς τὸν γεωλογικὸν κατασκευὴν τῆς Πάρονθος καὶ συνιστᾶ τὸν ἐπέκτασιν τοῦ γερμανικοῦ χάρτου, ὅπως γείνη καὶ οὐ μελέτη αὐτη.

"Οσα λέγει ἐν σελίσιν 24 καὶ 25 δύνανται νὰ είνε ἀληθῆ καθόσον ἀφορᾶ εἰς μικρὸν τι μέρος τῆς Πάρονθος, ἐν συναντήσει μὲ τὸ Αἰγάλεων δόρος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ περιπλέον. **Φ.** Νέγρους.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΚΕΝΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΑΚΑΘΑΡΤΩΝ ΓΔΑΤΩΝ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἡ ύπὸ τοῦ χημικοῦ τμῆματος τοῦ Ἐλληνικοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου συστάσα ἐπιτροπὴ πρὸς ἔξτασιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀπονέρων τῶν ἐργαστησίων τοῦ Φαλήρου καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ταῦτα δύνανται νῦν ἀποδιδούσιν διὰ τὰς αἰτηθήσεις τῶν περιοίκων καὶ τῶν θαυμάνων τοῦ Φαλήρου λαμβάνει τὴν τιμὴν νῦν υποβάλλῃ τῷ τμήματι τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς.

Τὴν 18 Ἰανουάριον τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπεσκεύθησαν ἄπαντα τὰ ἔργοστάσια, ὃν τὰ ἀπόνερα δισχετεύοντα εἰς τὴν Φαληρικὴν ακτήν, ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἡδὲ ταυτὸς ἐξετάσθη τῆς ἐν τῷ γημεῖῳ τοῦ παθολογικοῦ ἀνατομείου ἀνάλύσεως τῶν ἀκαθάστων τούτων ὑδάτων συνήγαγε τὰ ἔκης συμπεράσματα.

Α') Ἀπόνερα τῶν ἐργοστασίων ἀδελφῶν Ρετσίνα (πρώην Νικολέση) ύφαντήριον Βαυμάχερῶν πανίων

Τὸ ἔκ τοῦ ἐργοστασίου τούτου ἐξεργάμενον ὑδωρ εἶναι θαλάσσιον δι' ἀντλιῶν λαμβανόμενον ἐκ τῆς Φαληρικῆς ἀκτῆς καὶ γηρυνιατοποιούμενον μόνον διὰ τὰ ψυγεῖα, μηδ ἀναμιγνύομενον ἐπομένων μὲ δὲ λλοις οὐσίας αἵτινες θὰ ἡδυναντο νὰ προσδώσωστα κακοσύνιαν εἰς τὸ ὑδωρ.

Ἐπειδὴ δύμας τὸ μέρος τῆς ἀκτῆς ὅποθεν ἀντλήται τοῦτο,
δὲν εἶνε πάντοτε καθαρόν, ἀλλὰ συμβαίνει πολλάκις νὰ μο-
λύνηται ἐξ τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων τῆς Φαληρικῆς τάφου
διὰ τοῦτο τὸ ἐν τῷ ἁντὶ ἐργοστάσιῳ εἰσαγόμενον θαλάσσιον
ὑδωρ εἶνε πολλάκις μεμολυσμένον, ἀπόδιδον δυσοσμίαν κα-
καταλεῖπον ἐν τῷ ἄγεττῳ, ἐν τῷ ἔρκεσι εἴσοδούμενον τοῦ ἐργο-
στασίου, ἕλυν, ὑποκειμένην εἰς σῆψιν πρόξενον δὲ δυσοσμίᾳ
κυρίως αἰσθητής, διὰ τὸ ἐργοστάσιον ἀργει, ὅποτε μὴ ρέον-
τος ὑδατος ἡ ἰλὺς ἔργεται εἰς ἀμέσον ἐπαφὴν μὲ τὴν ἀτμό-
σφαραν.

Τὸ γρηγορικόποιούμενον ἐν τῷ ἔργοστασίῳ τουτῷ ὑδωρ πρόεργον είναι ἔχει τοῦ κτήματος Μελετοπούλου ἀνερχόμενον καθ' ἕκαστην εἰς 75 περίποιον κ. μ.

Τὸ δέωρ τούτο καταλείπει τὸ ἐργοστάσιον, περιέχον δὲ τὰς οὐσίας τῶν πλυντηρίων καὶ τοῦ βαρέου συνοδευταί εἰναι. Εἶτα ἀργῆς ὑπὸ λίαν χαρακτηριστικῆς δυσομίας, ητις αὐτὸν καθίσταται εἰναὶ ἀντόφοι οὐσίαι σήπονται, ὡς ἔκ -οῦ λιμνών σπαστούς τοῦ ἐν λόγῳ ὅδατος, προεργομένου ἐξ τῆς βασιντήτης αὐτοῦ ἔρωτῆς εἰς τὴν θάλασσαν. Ή ἔξτασις τοῦ ὅδατος τούτου κατέδειξεν ὅτι περιέχει Π.Π. 176 οὗ γλώριον καὶ ὅτι εἴναι ἐλεύθερον οὔσιον. Μέρος τῶν ὑδάτων τούτων χρησιμοποιεῖται ἐνίστι, κατὰ τὰ διαβεβαιώσεις τοῦ διευθύνσεως τοῦ ἐργοστασίου, πρὸς ἄρδευσιν τῶν παρακειμένων ἄγρων, ὥποτε ἡ παραγωγὴ αὐτῶν ἔνεκα τῆς τοιαυτῆς ἀρδεύσεως εἴναι πολὺ ὑπερτέως ἢ συνήθως.

Περὶ τοῦ ὅδατος τούτου ἐσχηματίσαμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι

είνε τὸ μεζέλλον συντεῖνον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γνωστῆς θυ-
σοσμίας τοῦ περὶ τὸ θέατρον τοῦ Φαλήρου γύρου.

Γ') Άπονερα ἐλαιούργειον Σπυράκη και Σας. Το ὕδωρ διπερ χαταλείπει τό ἑργοστάτιον τούτο, συμποσούμενον περίπου εἰς 1100 x. μ. καθ' ἔκαστην ἔγον τὴν συνήθη, οὐδέποτε ἀνισώδη, ιδίαζουσαν σύμην τὸν ἐλαιούργειον ἐνέχει 0.592 % γλυκού και δὲν ἔχει οὖν αντίδρασιν.

Δ') Ἀπόνερα πνευματοποίικας Χοιδῶ ὁ «Ζεύς». Τὸ ἔκ του-
του ἔσερχομενον ὑδωρ ἐξ ἀρτεσιανῶν φρεάτων προεργόμενον
ὅλικης ποσότητος 35 κ. μ. καθ' ἔκστην δὲν παρουσιάζει οὐ-
δὲ τὴν ἐλαχίστην κακοσμίαν

Ε') Απόνεα πνευματοποίιας Νικ. Κοτσώνη ή «Δημητρα». Έκ του έργοστασίου τούτου έχερχονται δύο είδων απόνεα. Τα μὲν ἐκ τῶν φυγείν 200 περίπου κ. μ. καθ' ἔκαστην, δούχεται εἰς τὴν τάρρον τὴν φαληρικήν, καὶ εἰνέντελῶς καθαρὰ, περιέχοντα 0,314 % χλωρίου (ὅς τὸ ἀρχικῶς ἀτολύμενον ἐτῶν ἀρτεσιανῶν θύμῳ, τὸ δόποιον μεταχειρίζονται πρὸς ἄρδευσιν ὥραιοτάτου λαχανοκήπου, ὡς ίδιοις ὅμμασιν ἀντελήγθημεν), τὰ δ' ἄλλα τὰ ἀπομένοντα μετὰ τὴν ἀπόταξιν τοῦ πνευματούχου χυλοῦ σπαθίδος, διοχετεύονται δούλιοι κλειστοῦ ἀγγύου μετὰ τῶν ὁμοίας φύσεως ὑδάτων τοῦ έργοστασίου Φινοπούου εἰς τὴν παρὰ τῷ χαρτοποιείῳ πρῷγχη Μπαρούζακή φαληρικήν ακτήν. Εἰς τὸν οχετὸν τοῦτον ἔχουσιν ἀνόιξην ὅπας οἱ πάροικοι καὶ ἀντλούσιν θύμωράς ἄρδευσιν τῶν κητημάτων των.

ΣΤ') Απόνερα πνευματοποίιας Δετώρου. Το ἀποχετευ-
μένον τοῦ ἐργοστατίου τούτου ὅμως εἶς ἀρτεσιανῶν ἐπίση-
φρεάτων προερχόμενον, διογετεύεται εἰς τὴν φαληρικὴν τά-
φορον, μέρος δὲ τούτου γρηγοριοποιεῖται πρὸς ἄρδευσιν τοῦ κή-
που του, καὶ εἴνε μίγμα τοῦ ὅδατος τῶν ψυγείων καὶ τοῦ ἐκ
τῆς στήλης ἔχρεοντος.

Τὸ ὅσωρ περιέχει 0,355 % χλωρίου οὐδεμίαν αποδίδον δυ-
σάρεστον οσμήν.

Συμπέρασμα. Τὰ διάφορα τὴν τάχρον περιβάλλοντα ἐργασίαι (πλὴν τοῦ ἔργος ταξιδίου ἀλεπῶν Ρετσίνη) παρέγουσι καὶ ἔκστητην περὶ τὰ 675 x. μ. ὕπαρχος ἀτίνα θ' ἀνέλθωσιν εἰς 1000 περίπου κυβ. μέτ. ὅταν προστεθῶσιν καὶ τὰ ὕδατα του Φινοπούνου.

Τὰ 675 ταῦτα κ. μ. περιέχουσι περίπου 6 1/2 τοις γιλιούς γλωττιούχου νατρίου καὶ δέον νὰ ἔξετασθῇ έαν ἔνεκα τῆς παρουσίας τοῦ γλωττιούχου νατρίου ἐν τῇ ἄνω ποσότητι δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἀρδευσιν τῶν πέριξ ἀγρῶν, ἐνούμενα μετα τῶν ἐκ τοῦ ἑργοτασίου Φινοπούλου ἔξερχομενά θάλαττα, διπέρ θὰ παρεῖται τὴν λογικωτέραν ἐπιστημονικωτέραν καὶ σίκουνωνικωτέραν λύτιν τοῦ ζητήματος

Τὸ σύστημα τοῦτο είνε τὸ μόνον διπέρ θά ἤδυνατο νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαγωγῆς τῶν ὑδάτων. παρέχων ταῦτο χρόνως ὕδωρ πλούσιον εἰς λιπαντικὰς οὐσίας, κυρίως εἰς τοὺς ἐντεμένους τὰς αἰδηνοδρομικής γοσματῆς, προς τὴν ὁδὸν Ἀθηνῶν

Πειραιώς κτηματίς τούς τόσουν πάσχοντα από της ἀνυδρίας
Ἐν πάσῃ περιπτώσει ταχυτάτη πρέπει νὰ ληφθῇ περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ τῆς Φαληρικῆς τάφρου πρόνοια, ητις απὸ πολλῶν
ἡδη ἐτῶν ἔχει παλωθεῖ δι' ίδιους βαθμήδαν ἀποστυχείμενην
ἀνυδρίαν διέσπατην, μηδὲ πλέον γνωστὴν ὁσμὴν.

καὶ αναποιησθήτων πάντας εργάσεις τῶν μέχρι τῆς ἐπιλύσεως τοῦ
ζητήματος, ἔαν ταῦτα δῆλον. δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν
πρὸς ἀρδευσιν, νὰ ἔρχεσθαι διὰ τοῦ στενοτέρου ὄχετοῦ, διτεῖ
ὑψούμενος καταλλήλως θά ἡδύνετο νὰ περιληφθῇ ἅπαντα
τα, ἀτίνα σοῦτα ἀποκτώντα μεγάλεσσέραν ταχυτήτα θά παρ-
συρον εἰς τὴν Θάλασσαν εὐκόλωτέρον καὶ τάξ ἐν αὐτοῖς αι-
ρουμένας οὐσίας.

Οσον δὲ ἀπόρῳ εἰς τὸ ἔργα στάσιον τῶν ἀδελφῶν Ρεταίων
ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ διὰ τοῦτο πρέπει νῦν τῇ διὰ τὰ ψυ-
χεῖα τῆς απαιτούμενους ὑδωρ ἀπὸ ἀπωτέρας τῆς παραλίας απ-
στάσεως ἣ μέγιον τοῦδε, ὥστε νὰ ἔχῃ καθερόν, ἀπηλλαγμένο-
τάς προκαταβαίνει τὴν παραλίαν ίλιος καὶ τῶν φυκῶν.

¹Ἐν ᾧ δὲ περιπτώσει τὰ ὄδατα χρηματοποίηθωσι πόδες ἀρ-
δευστιν, τότε πρέπει τὸ ἐργοστάσιον τοῦτον ἡ απομακρύνη-
σπόνερα ἀυτοῦ δι' οὐχετοῦ ὑψήλοτερον κειμένου, διπερ ἐπιτρ-
πει ἡ θέσις τοῦ ἐργοστασίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ιανουαρίου 1899

'H Ἐπιτροπὴ

Α. ΟΙΚΟΝΟΜ' ΔΗΣ, ΝΙΚΟΛ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ,
ΗΔ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ.